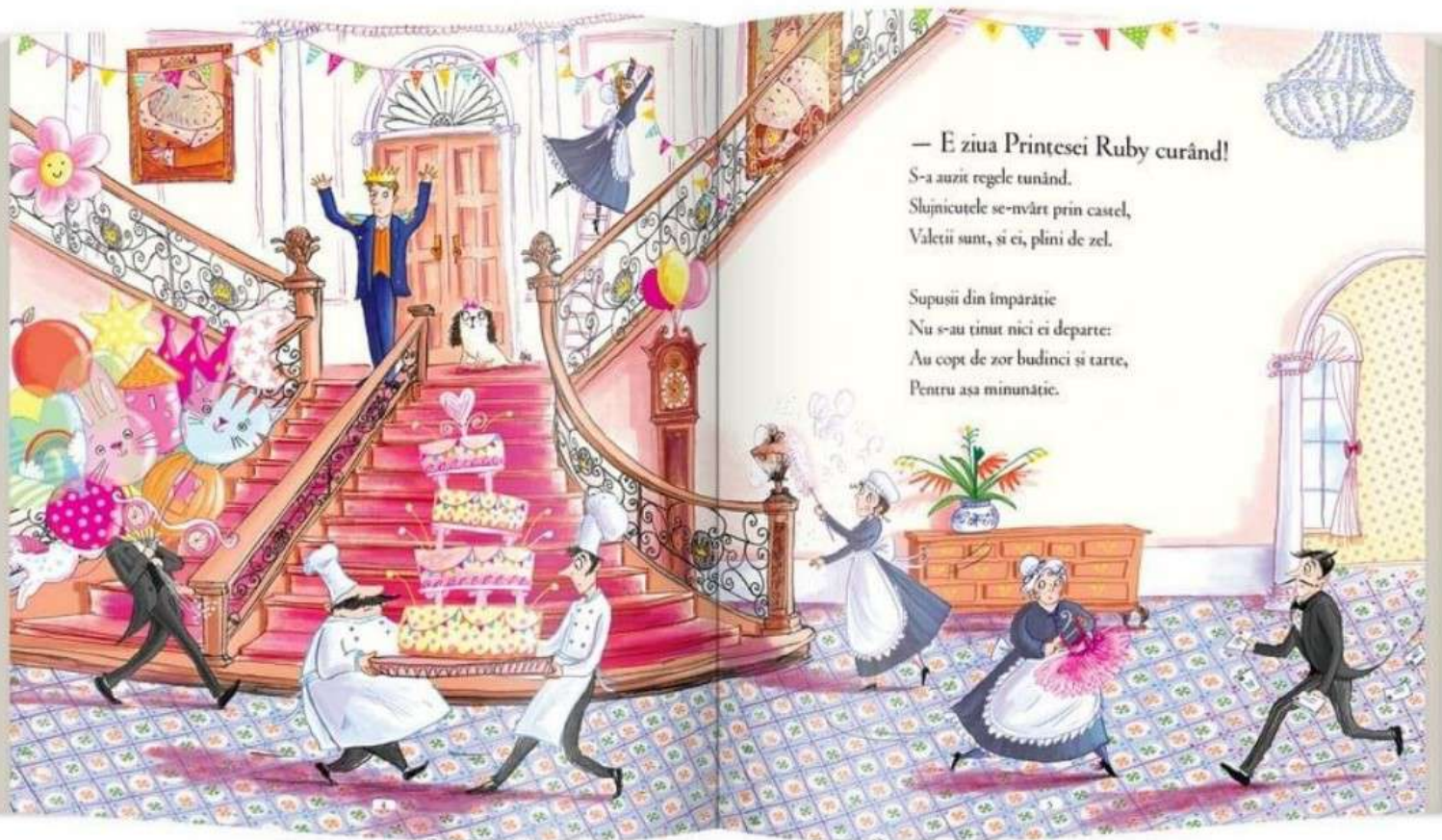

— E ziua Prințesei Ruby curând!

S-a auzit regele tunând.
Slujnicutele se-nvârt prin castel,
Valeții sunt, și ei, plini de zel.

Supuși din împărăție
Nu s-au ținut nici ei departe:
Au copt de zor budinci și tarte,
Pentru așa minunăție.

Ruby inhătă cea mai mare cutie,
Fără nicio urmă de bucurie.
Îi rupse fără milă hârtia mătăsoasă
Și-o aruncă cât colo, nervoasă.

— UNDE E CĂSUTA MEA URIASĂ?
A urlat lacoma obrăznicătură, trufașă.
— Mi-ai promis un telefon mobil,
TREI pui de catel ȘI-O bicicletă cu stil!

— Iubita mea fetiță, îmi pare FOARTE rău!
Ziua ta e distrusă, palatu-i ruină,
Și pentru toate astea
Doar eu sunt de vină!

— TĂTICULE, striga Ruby, ce mult te iubesc!
Adevărul e că TU ești tot ce-mi doresc.
Am fost egoistă, nu m-am prefăcut,
Dar am o idee despre ce-i de făcut!

